



# FESTIVAL TORROELLA DE MONTGRÍ 2015

Del 2 al 20 d'agost | [www.festivaldetorroella.cat](http://www.festivaldetorroella.cat)

**Diumenge, 2 d'agost de 2015**

22h - Auditori Espai Ter

**Josep Bros**, tenor

**Marco Evangelisti**, piano

 **JOVENTUTS MUSICALS  
DE TORROELLA DE MONTGRÍ**

## PROGRAMA

### 1a Part

**Francesco Paolo Tosti (1846-1916)**

*Vorrei morire*

*L'ultima canzone*

**Gaetano Donizetti (1797-1848)**

*L'elisir d'amore: «Una furtiva lagrima»*

**Ruggero Leoncavallo (1857-1919)**

*Mattinata*

**Stanislao Gastaldon (1861-1939)**

*Musica proibita*

**Francesco Cilea (1866-1950)**

*L'arlesiana: «È la solitastoria del pastore»*

**Luigi Denza (1846-1922)**

*Occhi di fata*

*Vieni*

**Giuseppe Verdi (1813-1901)**

*Un ballo in maschera: «Ma se m'èforza perderti»*

### 2a Part

**Jules Massenet (1842-1912)**

*Ouvre tes yeux bleus (Poème d'amour No. 3)*

*Werther: «Pourquoi me réveiller»*

**Gabriel Fauré (1845-1924)**

*Après un rêve*

**Charles Gounod (1818-1893)**

*Roméo et Juliette: «Ah! Lève-toi, soleil!»*

**Federico Moreno Torroba (1891-1982)**

*Luisa Fernanda: «De este apacible rincón de Madrid»*

**Jacinto Guerrero (1895-1951)**

*El huésped del sevillano: «Mujer de los negros ojos»*

**Amadeu Vives (1871-1932)**

*Doña Francisquita: «Por el humo se sabe dónde está el fuego»*

## Repertori de tenor

Josep Bros és el típic tenor que ha fet una gran carrera operística, però a qui agrada fer també recitals, per la qual cosa ha hagut de cultivar també el repertori de cambra. I com tots els cantants que es troben en el seu cas, acostumen a combinar els dos repertoris; en el cas d'avui, amb un molt lleuger avantatge per al primer: cinc àries d'òpera i tres de sarsuela, combinades amb set cançons.

Les cinc àries d'òpera són totes de gran lluïment, de Donizetti, Cilea, Verdi, Massenet i Gounod, totes prou conegudes per fer innecessària la seva presentació. El mateix es pot dir de les tres àries de sarsuela: de Moreno Torroba, Guerrero i Vives.

En canvi, entre les set cançons, en trobem algunes molt conegudes i d'altres que no ho són tant, i crec oportú fer-ne una petita presentació. El recital s'inicia amb un compositor, Francesco Paolo Tosti (1846-1916), adorat per tots els grans tenors. Encara que escrigué algunes cançons angleses i franceses, la seva producció està pràcticament composta de cançons italianes, molt originals, plenes d'encís i molt romàntiques. *Vorrei morir* explica amb tot detall el moment en què el poeta voldria morir, mentre que a *L'ultima canzone* l'afligit poeta (Francesco Cimmino) canta una serenata a la seva enamorada la vigília del seu casament amb un altre.

Si el napolità Ruggero Leoncavallo l'encertà de ple amb l'òpera *I pagliacci*, que li assegurà el pas a la immortalitat, també l'encertà de ple amb la cançó *Mattinata*, que escrigué el 1903 per a Enrico Caruso, i passà a ocupar un lloc en la història de la música per haver estat la primera cançó mai gravada per una companyia discogràfica (per Caruso, naturalment).

Stanislao Gastaldon (1861-1939) és un compositor torinès avui dia quasi totalment oblidat, tot i haver compost molta música instrumental, obres corals i quatre òperes; però la major part de la seva producció estigué lligada a la cançó, i molt especialment a la cançó de saló, escrita sovint sota el pseudònim de Flick-Flock. I el quasi oblidat és per una única obra que ens el recorda, la cançó *Musica proibita*, que escrigué als seus 20 anys, i que continua cantant-se sovint. És una cançó dins d'una cançó: una noia vol cantar la cançó que un jove molt esvelt li canta cada vespre sota la seva finestra; però la seva mare li ho ha prohibit; i aprofita una dia en què està sola per cantar-la, apassionadament: "Voldria besar els teus cabells negres, els teus llavis i els teus ulls...".

Luigi Denza (1846- 1922) és també un compositor pràcticament desconegut, i ho seria del tot si no fos per algunes de les més del mig miler de cançons que compongué; la més coneguda, la molt popular *Funicoli' funicollà*, escrita per a la inauguració del funicular que puja al cim del Vesuvi. Avui en sentirem dues, *Occhi di fata*, dedicada als ulls d'una rossa que robà la pau d'un jove poeta (Tremacoldo), i *Vieni*, del llibretista Erico Carmelo, també escrita per a Caruso, molt estimada pels tenors malgrat (o potser precisament per això) la seva tessitura molt aguda.

Massenet és considerat un compositor d'òperes, però escrigué també nombroses cançons. Una de les més conegudes és *Ouvre tes yeux bleus*, del poeta Paul Robiquet, on aquest li demana a l'estimada que obri els ulls al bell espectacle del món.

I, finalment, Gabriel Fauré, probablement el nom més important del món vocal francès. Molt valorat per la seva música instrumental i pel seu famós *Rèquiem*, Fauré és estimat més que res per les seves cançons, d'una gran inspiració i basades en poetes especialment adequats per a ésser musicats. El catàleg de cançons de Fauré és molt extens i variat, però sempre sense sortir mai d'un estil molt personal, sovint elegíac i somniador, que converteix la llengua francesa en especialment cantable. Potser la més coneguda de totes és *Après un rêve*, basada en un poema anònim italià adaptat per Romain Bussine. Cridat des del més enllà per l'estimada, el poeta somnia que va al seuencontre en un altre món ple de llum. És un poema que seduï molts compositors francesos. Aquesta obra de Fauré es féu molt popular i s'interpretà en molt diverses instrumentacions, i s'ha convertit en una obra present en el repertori de tots els violoncel·listes.

**Manuel Capdevila i Font**

## Francesco Paolo Tosti

Francesco Cimmino  
**L'última canzone**

M'han detto che domani  
Nina vi fatesposa,  
Ed io vi canto ancor la serenata.  
Lànei deserti piani  
Là, ne la valle ombrosa,  
Oh quantevolte a voil'horicantata!

Foglia di rosa  
O fiored'amaranto  
Se ti fai sposa  
Iotistosempre accanto.

Domaniavreteintorno  
Festesorrisi e fiori  
Nèpenserete ai nostrivecchi amori.  
Ma sempre notte e giorno  
Piena di passione  
Verràgemendo a voi la miacanzone.

Foglia di menta  
O fiore di granato,  
Nina, rammenta  
I baciche t'ho dato.

Ah!... Ah!...

(Cançó per a veu i piano, 1905)

Leonardo Maria Cognetti  
**Vorreimorire**

Vorrei morir ne la stagiondell'anno  
Quando è tiepidal'aria e ilciel sereno,  
Quandolerondinelleil Nido fanno,  
Quando di nuovifior s'orna ilterreno;  
Vorrei morir, vorrei morir quandotramontailsole,  
Quandosulpratodormonoleviole,  
Lietafarebbe a Diol'almaritorno  
A primavera e sul morir del giorno.  
Vorrei morir, vorrei morir,  
Lietafarebbe a Diol'almaritorno  
A primavera e sul morir del giorno.  
Ma quandoinfuriailnembo e la tempesta,  
Allorchel'aria si fa scurascura:  
Quando ai rami una fogliapi'u non resta,  
Allora di morireavreipaura.

(Cançó per a veu i piano)

**L'última cançó**

M'han dit que demà,  
Nina, et casaràs,  
i jo encara et canto una serenata.  
Allà, en les desertes planícies,  
allà, en les valls ombroses,  
oh, quantes vegades te l'he cantada!

Fulla de rosa  
o flor de narcís,  
tot i que et casis  
jo sempre seré a prop.

Demà tindràs al teu voltant  
festes, somriures i flors,  
i no pensaràs en els nostres vells amors.  
Però sempre, nit i dia,  
plena de passió  
et vindrà plorosa la meva cançó.

Filla de menta  
o flor de granada,  
Nina, recorda  
els besos que t'he fet.

Ah!... Ah!...

**Em vull morir**

Em vull morir en l'estació de l'any  
quan l'aire és tebi i el cel serè,  
quan les orenetes fan el niu,  
quan els camps tornen a florir;  
vull morir, vull morir quan el sol es pon,  
quan en el prat dormen les violetes,  
l'ànima torna joiosa a Déu,  
en primavera i al morir el dia.  
Vull morir, vull morir  
quan l'ànima torna joiosa a Déu,  
en primavera i al morir el dia.  
Però quan brama el xàfec i la tempesta,  
i l'aire es torna obscur, obscur,  
quan no queda ni una fulla a les branques,  
llavors tinc por de morir.

## Gaetano Donizetti

Felice Romano

### Una furtiva lagrima

Una furtiva lagrima  
negli occhi suoi puntò,  
quella festosa e giovani  
invidiar sembrò.  
Che più cercando io vo?

M'ama, sì, m'ama, lo vedo, lo vedo!  
Un solo istante i palpiti  
del suo bel cor sentir!  
I miei sospir confondere  
per poco ai suoi sospir!  
I palpiti, i palpiti sentir,  
confondere i miei coi suoi sospir!

Cielo, si può morir...  
Di più non chiedo, non chiedo.  
Ah! Cielo, si può, si può morir...!  
Di più non chiedo, non chiedo.  
Si può morir...  
Si può morir d'amor!

(Ària de Nemorino de l'acte II, Escena II, de l'òpera *L'elisir d'amore*)

### Una furtiva llàgrima

Una furtiva llàgrima  
brollà en els ulls  
a aquells joves festius  
els semblà enveja.  
Què més estic buscant?

M'estima, sí, m'estima, ho veig, ho veig!  
Sentir un sol instant  
els batecs del seu bell cor!  
Confondre per poc  
els meus sospirs amb els seus!  
Sentir els batecs, els batecs,  
confondre els meus sospirs amb els seus!

Cels, es pot morir...  
No demano més, no més.  
Ah! Cels, es pot, es pot morir...!  
No demano més, no més.  
Es pot morir...  
Es pot morir d'amor!

## Ruggiero Leoncavallo

Ruggiero Leoncavallo

### Mattinata

L'aurora di bianco vestita  
Già l'uscio dischiude al gran sol;  
Di già con lirose sue dita  
Carezza de' fiori lo stuol!

Commosso da un fremito arcano  
Intorno il creatogio par;  
E tu non t'indesti, ed invano  
Mi sto qui dolente a cantar.

Meti anche tu la veste bianca  
E schiudi l'uscio al tuo cantor!  
Ove non sei la luce manca;  
Ove tu sei nasce l'amor.

(Cançó per a veu i piano)

### Albada

L'aurora vestida de blanc  
li obre la porta al gran sol;  
des d'ara, rosats, els seus dits  
acaronen la multitud de flors!

Commoguda per un calfred secret  
apareix ja al voltant la creació;  
i tu no et despertes, i endebades  
em quedo aquí, dolgut, a cantar.

Posa't també el vestit blanc  
i obre la porta al teu cantor!  
On no hi ets, falta la llum,  
on hi ets, neix l'amor.

## Stanislao Gastaldon

Flick-Flock (pseudònim d'autor desconegut)

### Musica proibita

Ogni serà di sotto al mio balcone  
sento cantar una canzone d'amore,  
più volte la ripete un bel garzone  
e battere mi sento forte il cuore.

Oh quanto è dolce quella melodia!  
Oh com'è bella, quanto m'è gradita!  
Ch'io la canti non vuol la mamma mia:  
vorrei saper perché me l'ha proibita?

Ella non c'è dio la vo' cantare,  
la frase che m'ha fatto palpitare;  
vorrei bacciare i tuoi capelli neri,  
le labbra tue e gli occhi tuoi severi!

Vorrei morir con te, an'gel di Dio,  
oh bella innamorata tesoro mio;  
qui sotto il viandante a passeggiare  
e lo sentiva al solito cantar.

Vorrei bacciare i tuoi capelli neri,  
le labbra tue e gli occhi tuoi severi!  
Stringimi, o cara, stringimi al tuo core,  
fammi provar l'ebbrezza dell'amor.

(Cançó per a veu i piano, Op. 5)

### Música prohibida

Cada vespre sota el meu balcó  
sento cantar una cançó d'amor,  
la repeteix molt un bell jove  
i sento bategar amb força el meu cor.

Oh, que dolça és aquella melodia!  
Oh, com és bella, com m'agrada!  
La meva mare no vol que la canti;  
voldria saber per què me l'ha prohibida.

Ara no hi és i la vull cantar,  
la frase que m'ha fet bategar:  
voldria besar els teus cabells negres,  
els teus llavis i els teus ulls severes!

Voldria morir amb tu, àngel de Déu,  
oh, bella enamorada, tresor meu;  
que vaig veure aahir aquí sota passejant  
i el sentí cantar com sempre.

Voldria besar els teus cabells negres,  
els teus llavis i els teus ulls severes!  
Estrenye-me, estimada, estreny-me contra el teu cor,  
fes-me provar l'embriaguesa de l'amor.

## Francisco Cilea

Leopoldo Marengo

### È la solitastoria del pastore

È la solitastoria del pastore...  
Il povero ragazzo voleva raccontarla  
E s'addormì.  
C'è nel sonno l'oblio.  
Come l'invidia!  
Anch'io vorrei dormire così,  
nel sonno almeno l'obliotrovar!  
La pace sol cercandpiovo'.  
Vorrei poter tutto scordar!  
Ma ogni sforzo è vano.  
Davanti ho sempre  
di lei il dolce semblante.  
La pace tolta è solo a me.  
Perché degg'io tanto penar?  
Lei! Sempre lei mi parla al cor!  
Fatale vision, mi lascia!  
Mi fai tantomale! Ahimé!

(Ària de Federico, de l'acte II de l'òpera *L'arlesiana*)

### Ès l'habitual història del pastor

Ès l'habitual història del pastor...  
El pobre noi volia explicar-la  
i s'adormí.  
En el son hi ha oblit.  
Com l'enveja!  
També jo voldria dormir així,  
i trobar finalment l'oblit en el son.  
Només cerco la pau.  
Voldria poder oblidar-ho tot!  
Però tots els esforços són inútils.  
Davant meu tinc sempre  
la seva dolça cara.  
La pau m'és sempre presa.  
Per què haig de sofrir tant?  
Ella! Ella em parla sempre al cor!  
Visió fatal, deixa'm!  
Em fas tant de mal! Ai!

## Luigi Denza

Tremacoldo

### Occhi di fata

O begl'occhi di fata,  
o begl'occhistranissimi e profondi...  
Voim'aveterubata  
la pace de la prima gioventù.

Bella signoradaicapellibiondi  
per la miagiovinezzachev'ho data  
mi darete di più.

O sì, voi mi darete  
dei vostri baci la febbre e l'ardore!  
Trepidantesarete  
tralemiebracieaperte...  
tralemiebracieaperte  
E sulmio cor.

Della miagioventù  
Prendeteilfiore.  
Del miogiovinesangue  
l'ardoreprendete.  
Ma datemi l'amor,  
Ma datemi l'amor !

(Cançó per a veu i piano)

Anonimo

### Vieni

Dal giornocheindistinto per levене  
Mi corseilprimofremitod'amore.  
Io de te penso, miosupremobene,  
e cerco di te sol, cor del miocore.

Dall'azzurro dei cieli a me risplendi,  
Tu mi sorri di in un raggio di sole,  
Equalangiolneisogni a me discendi  
in un aura d'oro edeviole.

Sento l'alitotuoneifior' del prato  
E veggogliocchituo  
negliastri a sera,  
Dite sol ditepieno e ilcreato.

Vieni, vieniall'animamia,  
vieniall'animamia,  
vieni, vieni,vieniall'animamia  
chepiange e spera.

(Cançó per a veu i piano)

### Ulls de fada

Oh, bells ulls de fada,  
oh, bells ulls estranyíssims i profunds...  
M'heu robat  
la pau de la primera joventut.

Bella senyora dels cabells rossos,  
per la joventut que t'he donat,  
Me'n donareu més?

Oh, sí, em donareu  
dels vostres besos la febre i l'ardor!  
Estareu tremolant  
entre els meus braços oberts...  
entre els meus braços oberts  
i sobre el meu cor.

De la meva joventut  
preneu la flor.  
De la meva sang jove  
preneu l'ardor.  
Però doneu-me l'amor,  
però doneu-me l'amor!

### Vine

En el dia en què corre confús  
per les venes el primer estremiment d'amor,  
penso en tu, mon tresor suprem,  
i només et busco a tu, cor del meu cor!

En l'atzur del cel que lluu per a mi,  
em somrius com un raig de sol,  
com un àngel que baixés en un somni  
en una aura d'or i violes.

Sento el teu hàlit en les flors del prat,  
i veig els teus ulls  
en les estrelles a la nit;  
de tu, només de tu és ple el creador.

Vine, vine a la meva ànima,  
vine a la meva ànima,  
vine, vine, vine a la meva ànima  
que plora i espera!

## Giuseppe Verdi

Francesco Maria Piave  
**Ma se m'èforzaperderti**

Forse la fogliaattinse,  
E posa alfin. L'onore  
Ed ildover fra i nostripetti han rotto  
L'abisso. Ah, si, Renato  
Rivedrà la sua patria... e la sua sposa  
Lo seguirà. Senza un addio, l'immenso  
Mar ne separari... e tacciailcore.  
Esito ancor? Ma, o ciel, non lo degg'io?  
Ah, l'hosegnatoilsacrifiziomio!

No se m'èforzaperderti  
Per sempre, o lucemia,  
A te verràilmio palpito  
Sotto qual cieltu sia.  
Nell'intimo del cor.  
Ed or quaireo presagio  
Lo spiritom'assale  
Cheilrivedertiannunzia  
Quasi un desiofatale...  
Come se fosse l'ultima  
Ora del nostre amor?

(Ària de Riccardo de l'acte III, Escena V, de l'òpera *Un ballo in maschera*)

**Però si t'haig de perdre**

Potser arriba a casa  
i finalment reposa. L'honor  
i el deure en els nostres pits han derrotat  
l'abisme. Ah, sí, Renato  
reveurà la seva pàtria... i la seva esposa  
el seguirà. Sense un comiat, el mar immens  
ens separarà... i que calli el cor.  
Visc encara? Però, oh, cel, no ho haig de fer?  
Ah, he firmat el meu propi sacrifici!

Però si t'haig de perdre  
per sempre, oh, la meva llum,  
et veuran els meus batecs  
siguis sota el cel d'on siguis,  
en el més íntim del cor.  
I ara per què un cruel presagi  
m'assalta l'esperit,  
que tornar-te a veure anuncia  
quasi un desig fatal...  
Com si fos l'última hora  
del nostre amor?

## Jules Massenet

Paul Robiquet  
**Ouvre tes yeux bleus**

*Lui*  
Ouvre tes yeux bleus, ma mignonne:  
Voicilejour !  
Déjà la fauvettefredonne  
Un chant d'amour.  
L'auroreépanuit la rose :  
Viensavec moi  
Cueillir la margueriteécloze.  
Réveille-toi ! Réveille-toi !  
Ouvre tes yeux bleus, ma mignonne:  
Voicilejour !

*Elle*  
A quoi bon contempler la terre  
Et sa beauté ?  
L'amour est un plus doux mystère  
Qu'un jour d'été :  
C'est un moi que l'oiseaumodule  
Un chant vainqueur,  
Et le grand soleil qui nous brûle  
Est dans mon cœur !

(Duo per a soprano i baríton, amb piano, núm. 3 de *Poèmed'amour*, 1878)

**Obre els teus ulls blaus**

*Ell*  
Obre els teus ulls blaus, estimada,  
ha arribat el dia!  
El tallarol ja taral-leja  
un cant d'amor.  
L'aurora obre la rosa:  
vine amb mi  
a collir la margarita oberta.  
Desperta't! Desperta't!  
Obre els teus ulls blaus, estimada,  
ha arribat el dia!

*Ella*  
Per què contemplar la terra  
i la seva bellesa?  
L'amor és un misteri més dolç  
que un dia d'estiu.  
És en mi mateix que l'ocell modula  
un cant guanyador,  
i el gran sol que ens crema  
és en mon cor!



Edouard Blau  
**Pourquoi me réveiller**

Pourquoi me réveiller,  
ô souffle du printemps?  
Pourquoi me réveiller?  
Sur mon front je sens tes caresses,  
et pourtant bien proche est le temps  
des orages et des tristesses !  
Pourquoi me réveiller,  
ô souffle du printemps?

Demain dans le val  
viendra le voyageur  
se souvenant de ma gloire première.  
Et ses yeux vainement  
chercheront sa splendeur.  
Ils ne trouveront plus que deuil  
et que misère. Hélas !  
Pourquoi me réveiller,  
ô souffle du printemps?

(Ària de Werther, de l'acte III de l'òpera *Werther*)

## Gabriel Fauré

Anònim italià traduït per Romain Bussine  
**Après un rêve**

Dans un sommeil que charmaient ton image  
Je rêvais de bonheur, ardent mirage,  
Tes yeux étaient plus doux, ta voix pure et sonore,  
Tu rayonnais comme un ciel éclairé par l'aurore;

Tu m'appelais et je quittais la terre  
Pour m'enfuir avec toi vers la lumière,  
Les cieux pour nous s'ouvraient leurs nues,  
Splendeurs inconnues, lueurs divines entrevues,

Hélas! Hélas! triste réveil des songes  
Je t'appelle, ô nuit, rends-moi tes mesonges,  
Reviens, reviens radieuse,  
Reviens ô nuit mystérieuse!

(Cançó per a veu i piano, Op. 7/1, 1878)

## Charles Gounod

Jules Barbier et Michel Carré  
**Ah! Lève-toi, soleil!**

Ah! Lève-toi, soleil! Fait pâleur les étoiles  
Qui, dans l'azur sans voiles,  
Brillent au firmament.  
Ah! Lève-toi! Ah! Lève-toi  
Parais! Parais!  
Astre pur et charmant!  
Ella rêve, ella desnoie

**Per què despertar-me ?**

Per què despertar-me,  
oh, hàlit de la primavera?  
Per què despertar-me?  
Sento sobre el meu front les teves carícies,  
i amb tot és molt proper el temps  
de les tempestes i les tristesses!  
Per què despertar-me,  
oh, hàlit de la primavera?

Demà el viatger  
arribarà a la vall,  
recordant-se de la meua primera glòria.  
I els seus ulls cercaran  
endebadats la seva esplendor.  
I no trobaran més que dol  
i misèria. Ai!  
Per què despertar-me,  
oh, hàlit de la primavera?

**Després d'un somni**

Després d'un somni que encisava la teua imatge,  
somniaava la felicitat, miratge ardent,  
els teus ulls eren més dolços, la teua veu pura i sonora,  
resplendies com un cel il·luminat per l'aurora.

Em cridaves i jo deixava la terra,  
per fugir amb tu cap a la llum,  
els cels mig obrien els núvols per a nosaltres,  
esplendors desconegudes, clarors divines entrevistes.

Ai! Ai! Trist despertar dels somnis,  
et crido, oh, nit, torna'm les teves mentides,  
torna, torna radiant,  
torna, oh, nit misteriosa!

**Ah! Lleva't, sol!**

Ah! Lleva't, sol! Fes empal·lidir les estrelles  
que, en l'azur sense veles,  
brillen al firmament.  
Ah! Lleva't! Ah! Lleva't!  
Apareix! Apareix!  
Astre pur i encisador!  
Ella somnia, ella desfà

Une boucle de cheveux  
Qui viennecaresser sa joue.  
Amour! Amour! porte-lui mes vœux!  
Elle parle! qu'elle est belle!  
Ah! Jen'airienentendu!  
Mais ses yeux parlent pour elle!  
Et mon cœur a répondu!

un rínxol de cabells  
que ve a acaronar-li la galta.  
Amor! Amor! Porta-li la meva felicitació!  
Ella parla! Que n'és de bella!  
Ah! No he sentit res!  
Però els seus ulls parlen per ella!  
I el meu cor ha respost!

(Ària de Romeu de l'acte II, número 8, de l'òpera *Roméo et Juliette*)

## Federico Moreno Torroba

Federico Romero y Guillermo Fernández Shaw  
**De este apaciblerincón de Madrid**

De este apacible Rincón de Madrid  
donde mis años de mozo pasé,  
una mañana radiante partí  
sin más caudal que mi fe.  
Por un amor imposible  
días de triunfo soñé  
y mi fortuna  
fue tan propicia  
que lo alcancé.  
¡Cómo olvidar el querido rincón  
donde el cariño primero sentí!  
¡Mágica aurora de mi corazón,  
donde aprendí a soñar!  
Y el camino de la vida  
Yo emprendí sin más caudal  
que la audacia por bandera  
y un amor por ideal.  
Con la fortuna  
me he desposado;  
buena compañía  
para ser soldado.

Con la fortuna  
por compañera,  
en sus alas vuelo  
adonde ella quiera.  
Como un remanso de paz y de amor,  
en mi agitado vivir,  
este paraje tan evocador  
¡qué cosas me hace sentir!  
Es la vida que vuelve  
de mi humilde niñez.  
Siento  
ganas  
de vivirla otra vez.  
Pero entonces yo volaba  
como un mísero pardal  
¡y hoy mis alas ambicionan  
vuelos de águila caudal!

(Ària de Javier, del primer acte  
de la sarsuela *Luis Fernanda*)

## Jacinto Guerrero

Juan Ignacio Luca de Tena i Enrique Reoyo  
**Mujer de los ojosnegros**

Mujer de los ojos negros,  
la de la trenza morena.  
Mujer de los labios rojos,  
como la flor del amor.  
Mujer de perfil gitano,  
que tiene sangre agarena...  
Eres llama, verso y flor!  
¡Mujer de cuerpogitano,

Raquel, trasese muro prisionera,  
mi amor de tu prisión viene a librarte.  
¡Mujer, el que te dios tu vida entera,  
morir sabrá por ti para salvarte!

(Romança de Juan Luis, número 11, de l'acte II  
de la sarsuela *El huésped del sevillano*)

## Amadeu Vives

Federico Romero i Guillermo Fernández Shaw  
**Por el humo se sabedónde está el fuego**

Por el humo se sabe dónde está el fuego;  
del humo del carino nacen los celos.  
Son mosquitos que vuelan junto al que duerme  
y, zumbando, le obligan a que despierte.  
¡Si yolograra de verdad,  
para siempre, dormir el alma!  
Y en la celdilla del amor aquel,  
borrar el vértigo de aquella mujer.  
Por una puerta del alma  
va saliendo la imagen muerta.  
Por otra puerta llama  
la imagen que podría curarme el alma.  
Se me entra por los ojos  
y a veces sueño que la adoro.  
Cariño de mi alma, recién nacido,  
la llama extingue de aquelcariño. ¡Ay!

¡Vana ilusión!  
En amores no vale matar la llama,  
si en las cenizas muertas queda la brasa.  
El amor se aletarga con los desdenes  
y parece dormido, pero no duerme.  
¡Ay, quien lograra de verdad,  
para siempre, dormir el alma.  
Y en la celdilla del amor aquel  
borrar el vértigo de aquella mujer fatal.  
¡Ah, fatal!

(Romança de Fernando, número 8, de l'acte II  
de la sarsuela *Doña Francisquita*)

Traduccions: Manuel Capdevila i Font

## JOSEP BROS, tenor

El tenor Josep Bros és considerat un dels màxims exponents del repertori operístic belcantista romàntic. En molt pocs anys, ha estrenat més d'una cinquantena de títols, entre els quals destaquen *Lucia di Lammermoor*, *La sonnambula*, *I puritani*, *L'elisir d'amore*, *Rigoletto*, *Anna Bolena*, *Don Pasquale*, *La favorita*, *Roberto Devereux*, *La fille du régiment* o *Lucrezia Borgia*, a més de *Manon de Massenet*, *Werther* i *La traviata*, sense oblidar les òperes de Mozart *Don Giovanni*, *El rapte en el serrall*, *Così fan tutte* i *La flauta màgica*.

Nascut a Barcelona, Bros va estudiar música al Conservatori Municipal i cant sota la direcció de Jaume Francisco Puig. Després de participar en les temporades d'òpera a Palma de Mallorca, el 1991 va debutar amb *Don Giovanni* i *Don Pasquale* a Sabadell. Va ser el seu debut al Gran Teatre del Liceu de Barcelona el 1992, en substituir en l'últim moment el tenor programat per cantar *Anna Bolena*, al costat de la soprano Edita Gruberova, el que catapultà internacionalment la seva carrera. Ha cantat als grans teatres d'òpera com la Scala de Milà, Covent Garden de Londres, Staatsoper de Viena, Teatre Real de Madrid, Teatre del Liceu de Barcelona, Teatre Colón de Buenos Aires, Òpera de San Francisco, Teatre San Carlos de Nàpols, Bayerische Staatsoper de Munic...

És actiu també en el camp del concert i l'oratori, que els ha cantat a sales de concerts com el Konzerthaus de Viena, les Philharmonie de Colònia i de Munic, l'Acadèmia de Santa Cecília de Roma i el Carnegie Hall de Nova York, així com a la majoria dels auditoris espanyols. També ha participat en nombroses representacions de sarsuela al Teatre de la Sarsuela de Madrid, el Gran Teatre del Liceu, Teatre Real, la Scala, Palma de Mallorca, Oviedo i Sevilla, entre d'altres.

Els seus enregistraments inclouen *Anna Bolena*, *Lucia di Lammermoor*, *La sonnambula*, *Roberto Devereux*, *Ildegonda*, *La conquesta di Granata*, *Parisina*, *Lucrezia Borgia*, *Maria di Rohan*, *Ilpirata*, *Luisa Fernanda*, *La bruja*, el *Miserere* d'Hilarión Eslava, *Por amor* (un disc amb romances i duos de sarsuela amb la soprano María Gallego) i *Giuramento*, amb repertori belcantista. En DVD té *L'amico Fritz*, *Il viaggio a Reims*, *I puritani*, *La sonnambula*, *La traviata*, *Don Giovanni*, *Luisa Fernanda* i *Maria Stuarda*.

**Josep Bros debuta al Festival de Torroella**

## MARCO EVANGELISTI, piano

Marco Evangelisti va néixer a Pietrasanta (Lucca, Itàlia) i resideix a Barcelona. Va obtenir el títol de piano a l'Institut Musical Pietro Mascagni de Liorna i va completar la seva formació amb M. Holgada, I. Barontini i els estudis de composició amb G. G. Luporini.

Treballa com a pianista i apuntador als teatres lírics italians, a la RAI de Milà, a la radiotelevisió Suïssa de Lugano, al Teatro Lirico Giuseppe Verdi de Trieste, a l'Òpera de Montecarlo i al Festival Maggio Musicale Fiorentino, i ha col·laborat amb els directors d'orquestra Zubin Mehta, Semyon Bychkov, Gennady Rozhdestvenski, Bruno Bartoletti, Myung-Whun Chung i Gianandrea Gavazzeni.

Els darrers anys, ha actuat com a pianista acompanyant en recitals d'òpera i música de cambra als principals teatres i festivals d'Espanya, Europa, els Estats Units i Llatinoamèrica, amb artistes com Ainhoa Arteta, Montserrat Caballé, Mariola Cantarero, Fiorenza Cedolins, María Gallego, Maria Guleghina, Nelly Miricioiu, Elena Obratzova, Isabel Rey, Ana María Sánchez, Jaume Aragall, Josep Bros, Rockwell Blake, Carlos Chausson, Raúl Giménez, Àngel Òdena, Stefano Palatchi, Joan Pons...

**Marco Evangelisti debuta al Festival de Torroella**

Organitza: **JOVENTUTS MUSICALS DE TORROELLA DE MONTJÚ**

Mitjans oficials: **LAVANGUARDIA** Cat **Música** **3**

Mitjans col·laboradors: **EL PUNT AVUI** **TRASC** **Radiocatal**

Amb el suport de: **Consorci de Catalunya de Cultura** **inaem** **Diputació de Girona** **Departament de Turisme de Montgrò** **Entitat Municipal Insular de l'Estartit** **CLUB NAÚTIC ESTARIT**

Mecenes: **FUNDACIÓ EL VALVI** **Fundació Banc Sabadell** **OS** **Estrella** **FAMINI** **L'ESTARIT - ELER MIBER** **DIXALEXEE** **Les Illes** **Hotel Meos II** **el molinó** **Fincasol** **medics** **Celgrup** **ITOKU** **onei** **speek** **EMPODRA**

Col·labora: **espoiter** **Museu de la Mediterrània** **Ajuntament de Palafrugell** **PARROQUIA DE SANT GENIS** **LES ESTRELLS DE LA REPÚBLICA** **ESTRELLS DE LA REPÚBLICA** **STEINWAY & SONS** **GRISART** **CONSERVATORI DE LA REPÚBLICA** **PALAU SOLTERA** **acem** **Consorci de Cultura de l'Estartit** **Música** **ConArte INTERNACIONAL**

**Consorci de Girona** **GUILD HALL** **GOETHE INSTITUT** **DEUTSCHER MUSIKRAT** **Conservatori Municipal de Torroella de Montjú** **CONSERVATOIRE NATIONAL SUPÉRIEUR DE MUSIQUE ET DE DANSE DE PARIS** **es muc** **TALLER DE MÚSICS** **CONSERVATORI LICEU** **Cateòles** **Blauverhotels** **COSTAVERHOTELS** **MOU del MGS** **LOMIRADOR** **Graes** **Famila Sàlvia** **MONER** **angelo** **FRIT** **Can Book** **Ballar** **anonanem.com**